

Evensborg Amt.

36. Evensborg Byraad, dat. den 20de Marts 1879.

... „Da vi forfattede bemeldte Vedtægt, hændte vi os til det høje Indenrigsministerium med Anmodning om, at Gjennemsnittet af de nærmest foregaaende 10 Aars Skatter paa de faste Eiendomme maatte blive lagt til Grund ved Vedtægtens Udarbejdelse, fordi ellers vilde indtræffe, at den Skat, som nu udredes, vilde blive nedsat med 4,600 Kr. og Formue og Leilighed blive bebyrdet med den Sum, som de faste Eiendomme vandt. Da Ministeriet favnede Myndighed til at tillade dette, blev Gjennemsnittsskatten for Aaret 1853—62 bestemmende. Vi nedlagde til Dplysning herom Ræmmerens Uddrag af Stattelisterne.

Naget vi ugjerne rettede os efter Lovens Bestemmelser, erkendte vi selvfølgelig Ministeriets Fortolkning af samme for rigtig. Naar der nu spørges, om vi anse det for ønskeligt, at der vedtages en Lov som den i Rigsdagen foreslaaede, saa kunne vi ikke Andet end ganske billige, at Grundlaget for de faste Eiendommers Beskatning bliver Gjennemsnittet af de 10 Aar, der gaa umiddelbart forud for Vedtægten. Derimod driste vi os ikke til at ytre nogen Mening om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at Loven aabner Udgang til at forandre Beskatningen for de Byers Vedkommende, hvor Vedtægten alt er traadt i Kraft. Thi dels forekommer det os, at Beskatningen af de faste Eiendomme i det Hele bør være fast og stabil, hvilket jo ogsaa er Lovens Hensigt, dels aabner selve Loven jo Kjøbstæderne Udgang til, som Mærene gaa, ved Revision til indføre Forandringer, som kunde vise sig hensigtsmæssige. Vi tvivle om, at vi ved Vedtægtens Revision ville finde Anledning til større Forandringer.

Vi tillade os ved denne Leilighed, da der handles om Lov af 11te Februar 1863, at fremhæve en Sag, der formentlig har langt større Betydning for Kjøbstæderne end den, som foran er omtalt. Det er Bestemmelsen i Lovens § 17, hvorefter Nærings-skatten bortfalder. Thi medens det Forhold, hvori de faste Eiendomme beskattes, ikke medfører nogen Afgang i Skat for Kjøbstaden, saa er dettel derimod Tilfældet med Bestemmelsen i § 17. Vi have jo nemlig ifølge den kun to Bassis'er for Skat, fast Eiendom og Formue og Leilighed. Men det er jo nu en afgjort Sag baade ifølge Lov af 26de Mai 1868 § 26 og ifølge mange Domme, at denne Skat (Formuen- og Leiligheds-skat) ifkun kan paalægges virkelige Individuer, der have Bopæl i Byen. En Følge heraf er, at der vistnok ikke er en By i Landet, uden at meget store Forretninger unddrage sig Skat, og ifølge Lovens mangelfulde Form vil dette hyppigere og hyppigere blive Tilfældet. Vi skulle tillade os at anføre Exempler: Intet Aktieselskab kan beskattes direkte, og da Ligningskommissionen ikke veed Besked om, hvem Aktionærerne ere, heller ikke indirekte. Af Saadanne have vi forskjellige her, f. Ex. en Dampmølle, 2 Banker etc.

Enhver Næringsdrivende kan bo udenfor Byens Grændser, men drive sin Forretning i Byen, uden at betale en Skilling i Skat. F. Ex. en Handlende Brammer, der har boet i Kjøbenhavn, har i flere Byer løst Borgerskab og i dem alle drevet Handel, bestyret af en Tomfru eller lignende underordnet Person, der ikke kunde beskattes af Andet end sin Løn. Det store Firma Mesjel & Wett er i samme Tilfælde. Er der en stor Kjøbmand, der driver sin Forretning i Evensborg, men heller vil bo paa Landet, saa kan han hver Dag med 5 Minuters Gang komme ind til Byen og samtidig tilligemed sin Behagelighed faae Skattefrihed. Dette anse vi for en Kræftstude for Byerne. Det er ikke vor Mening, at Nærings-skatten skulde beholdes i sin gamle Form; men vi mene, at Nærings-skat burde udredes af alle saadanne Forretninger i Byen, der have Eghed til Gjenstand, naar de, der staa i Spidsen for samme enten ikke bo i Byen, eller Deltagerne ikke kendes, og derfor ikke kunne sættes i Skat til Kommunen.

37. Nyborg Byraad, dat. 18de Marts 1879.

Byraadet henholder sig til tidligere indgivne til følgende Erklæring fra Udvalget til Matrikuleringsagdens Fremme:

... „Da Beskatningen paa Grund og Næring har været betydelig mere end nævnte Beløbig 6,445 Kr. 7 Ore, vil der, selv om det foreliggende Lovforslag vedtages som Lov, blive et ikke ringe Beløb, ca. 4000 Kr., at overføre til Ligning paa Formue og Leilighed, — hvorfor Byraadet har al Grund til at anse det for ønskeligt og stemmende med Kommunens Lær, om Lovforslaget vedtages.“

38. Faaborg Byraad, dat. 17de Marts 1879.

... „Byraadet for Faaborg Kjøbstads Vedkommende anser det ikke heldigt, at der foretages nogen Forandring i den alt stadfæstede Beskatningsvedtægt.“